

[Landbrugsministeren]

Vildtforvaltningsrådet blev oprettet allerede i 1979 med det formål at samle en bred kreds af naturbrugere til at rådgive landbrugsministeriet i spørgsmål om vildtforvaltning. Rådets medlemmer repræsenterer jagtorganisationerne, de såkaldte grønne organisationer, videnskabelig ekspertise på området og landbrugsinteresser. Oprettelsen af rådet skal ses som udtryk for en erkendelse af, at andre interesser end jægerens bør tilgodeses i forbindelse med forvaltningen af vore vildtbestande.

Herudover vil jeg gerne nævne nogle særlige problemer, som forslaget tilstræber at løse. Jagtudøvelsen på søterritoriet er fri, og der er i stigende grad konfrontationer mellem jægere og ikke-jægere i forbindelse med jagtudøvelse i umiddelbar nærhed af bebyggede byzone- og sommerhusområder. I forslaget er derfor medtaget en bestemmelse om etablering af en jagtfri zone på søterritoriet i områder beliggende inden for en afstand af 300 meter fra bebyggede landarealer med status som byzone eller sommerhusområde.

Samme betragtninger ligger bag et andet forslag, som gælder for land- og ferskvandsarealer i byzone og sommerhusområde. Her foreslås det, at jagt ikke må udøves inden for en afstand af 100 meter fra anden mands bolig, medmindre den pågældende samtykker heri.

På et tredje område er der også foreslået indskrænkninger i mulighederne for jagtudøvelse. Der foreslås ½ times afkortning af skumringsjagten i november og december måned. Denne afkortning medfører, at jagten på gæs, ænder og måger samt blishøns i disse måneder kun må finde sted i indtil en time efter solnedgang.

Endvidere foreslås det, at zoologiske konservatorer, der erhvervsmæssigt udstopper pattedyr og fugle, skal have særlig autorisation for at udøve denne virksomhed.

I relation til bestemmelserne om konservatorvirksomhed foreslås endvidere, at visse stærkt truede dyrearter, når de findes døde i naturen, skal afleveres til offentlige zoologiske museer. Hensigten er at sikre disse arters beskyttelsesmæssige status yderligere.

Som jeg allerede har nævnt, er det nødvendigt, at jagtudøvelse sker på en forsvarlig måde. I den sammenhæng er det vigtigt, at nye, unge jægere får det bedst mulige grundlag herfor. Det foreslås derfor, at 16-18-årige

kun må udøve jagt i følge med en jæger over 18 år.

Endelig foreslås ændringer, som betyder en rationalisering af den daglige administration af loven. Dette skal bl.a. ses på baggrund af oprettelsen af institutionen landbrugsministeriets vildtforvaltning i 1979. Det har skabt behov for en justering af de bestemmelser i den nugældende lov, som berører administrative forhold. Disse er indføjet i lovforslaget, ligesom det er fundet rimeligt at lovfæste eksistensen af landbrugsministeriets rådgivende organ i vildtspørgsmål, vildtforvaltningsrådet.

Med disse ord overlader jeg lovforslaget til det høje tings forhåbentlig velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om tilvirkning og forhandling af margarine m. m.

(Lovforslag nr. L 11).

Lovforslaget blev fremsat første gang i forrige folketingssamling, hvor det kom til første behandling og blev henvist til folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg. Udvalget stillede 2 spørgsmål, der ikke blev besvaret, og udvalget nåede ikke at færdigbehandle lovforslaget. Nærværende forslag er identisk med det tidligere fremsatte lovforslag.

Lovforslaget fremsættes for at skabe hjemmel for, at der ved udførsel af margarine kan dispenseres fra de nugældende reglers krav om vand- og/eller fedtindhold i de tilfælde, hvor bestemmelserne i det pågældende importland afviger fra de danske.

Medens det er almindeligt, at de i de senere år gennemførte love indeholder bemyndigelser for ministeren til at afvige fra lovens bestemmelser, enten generelt eller for så vidt angår nærmere angivne bestemmelser i loven, findes ingen sådan bemyndigelse i margarineloven af 1. april 1925, jfr. lovbekendtgørelse af 28. juni 1937.

Lovforslaget er foranlediget af, at danske margarinefabrikker i den senere tid fra visse importlandes side er blevet stillet over for krav, der forudsætter, at margarinen kan indeholde mere end 16 pct. vand.

På baggrund af den manglende hjemmel har man hidtil måttet afslå dette med den